A hűséges Isten

12. lecke, 4. negyedév, 2025. december 13 – december 19

Szombat délután december 13

Emlékezetes szöveg:

Nem esett el csak egy szó is mindama jó szóból, amelyet szólott vala az Úr az Izráel házának. Mindaz betelt. Józsué 21:45

A hódító hadjárat befejeződött és Józsué visszavonult Timnath- Szeráh-i békés magányába. „Lőn pedig sok nappal azután, hogy nyugodalmat adott [...] az Úr Izráelnek minden ő körülötte lévő ellenségeitől: [...) Előhívá [...] az egész Izráelt, annak véneit, fejeit, bíráit és felügyelőit” (Józs 23:1-2). PP 485.1

Néhány év múlt el, amióta a nép birtokaiban letelepedett, és már látható volt ugyanannak a gonoszságnak a beérése, mely azelőtt ítéletet hozott Izraelre. Józsué, amint érezte a korral járó gyengeség közeledtét és felismerte, hogy küldetése hamarosan lezárul, igen aggódott népe jövőjéért. Amikor összegyűltek még egyszer idős vezetőjük előtt, atyai érdeklődésnél több volt az, amit nékik mondott: „Magatok is láttatok mindent” — mondá — „amit az Úr, a ti Istenetek mindeme népekkel cselekedett ti előttetek; mivelhogy maga az Úr, a ti Istenetek harcolt érettetek” (Józs 23:3). Jóllehet a kananeusokat leigázták, mégis a föld jelentős része még az ő birtokukban volt. Józsué figyelmeztette népét, ne telepedjen le kényelmesen és ne feledje el Isten parancsát, hogy e bálványimádó nemzeteket egészen ki kell űznie. PP 485.2

Vasárnap december 14

Minden beteljesedett

Józsué 21:43–45-ben milyen képet fest a könyv Istenről? Hogyan vonatkoznak ezek a szavak nemcsak a történelmi ígéret földjére, hanem a mi megváltásunk valóságára is (2 Tim. 2:11–13)?

A nép általában lassú és tétovázó volt a pogányok kiűzésében. A törzsek szétoszlottak birtokaikra, a hadsereget leszerelték és a háború felújítását nehéz és gondterhes vállalkozásnak tekintették. De Józsué kijelentette: „Az Úr pedig a ti Istenetek kiűzi őket a ti orcátok elől, és kiűzi őket tielőletek, hogy örököseivé legyetek az ő földüknek, amint megmondotta vala néktek az Úr, a ti Istenetek. Legyetek azért igen erősek, hogy megtartsátok és megcselekedjétek mindazt, ami meg van írva a Mózes törvényének könyvében; hogy el ne távozzatok attól se jobbkézre, se balkézre” (Józs 23:5-6). Bizonyságul hívta a népet, hogy amikor teljesítették a feltételeket, Isten hűségesen megtartotta ígéretét. „[...] Tudjátok meg azért teljes szívetek és teljes lelketek szerint, hogy egy szó sem esett el mindama jó szóból, amelyeket az Úr, a ti Istenetek szólott vala felőletek. Minden betelt rajtatok, egy szó sem esett el azokból!” (Józs 23:14). Kijelentette nekik, hogy amiképpen az Úr teljesítette ígéreteit, azonkép- pen fenyegetéseit is beteljesíti. „De amiképpen betelt rajtatok mind az a jó szó, amelyeket az Úr, a ti Istenetek szólott vala felőletek: aképpen teljesíti majd rajtatok mind a gonosz szót is az Úr, [...] Ha általhágjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségét, [...] akkor felgerjed ellenetek az Úrnak haragja, és hamar kivesztek e jó földről, amelyet ő adott néktek” (Józs 23:15-16). PP 485.3

Sátán félrevezet sok embert azzal a tetszetős elmélettel, amely szerint Isten annyira szereti népét, hogy mentséget talál bűneikre. Sátán állítja, hogy míg az Isten Igéjében lévő fenyegetések bizonyos célt szolgálnak erkölcsi kormányzatában, azok mégsem teljesednek be szó szerint. De Isten, teremtményeivel való bánásmódjában mindenkor megőrizte az igazság alapelveit — kinyilatkoztatva a bűnt igazi jellegében — bemutatva: annak biztos következménye a halál. A bűnre sohasem volt és nem is lesz soha feltétel nélküli bűnbocsánat. Az ilyen megbocsátás az Isten uralmának igaz alapját képező igazságosság elveinek felhagyását jelentené. Ez megdöbbentené az el nem bukott világegyetemet. Isten hűségesen bemutatta a bűn következményeit, és ha ezek az intések nem igazak, hogyan lehetünk biztosak abban, hogy ígéretei beteljesednek? Az úgynevezett jóindulat, mely félretenné az igazságot, nem jóindulat, hanem gyengeség. PP 486.1

Isten az életadó. Törvényei kezdettől fogva az életért adattak. De a bűn megtörte Isten rendjét és viszályt idézett elő. Ameddig bűn van, addig elkerülhetetlen a szenvedés és a halál. Mivel a Megváltó hordozta értünk a bűn átkát, csakis általa remélhetjük annak szörnyű következményeitől való megmenekülésünket. PP 486.2

Hétfő, december 15

A aggodalom jele

Olvassa el a Józsué 23:1–5 verseket. Melyek Józsué bevezetőjének főbb pontjai?

A felszólításnak engedelmeskedve Józsué halála előtt ismét összegyűltek a törzsek fejedelmei és képviselői Sikemben. Az egész országban egyetlen helynek sem volt annyi szent emléke, mint ennek, amely gondolataikat Istennek Ábrahámmal és Jákóbbal kötött szövetségére irányította, és saját ünnepélyes fogadalmukra is emlékeztette, melyet a Kánaánba való belépéskor tettek. Itt van Ebál és Garizim hegye, ama fogadalomnak néma tanúja, amelynek megújítása céljából gyűltek meghalni készülő vezérük köré. A környéken minden arról tanúskodott, amit Isten értük tett: miként adott nekik földet, amelyet nem ők műveltek; városokat, amelyeket nem ők építettek; szőlőket és olajfákat, amelyeket nem ők plántáltak. Azért, hogy mindenkinek fogalma legyen Isten szeretetéről és kegyelméről, hogy „[...] tökéletességgel és hűséggel szolgálják őt" (Józs 24:14), Józsué még egyszer áttekintette Izrael történetét, elbeszélte Isten csodálatos munkáját. PP 486.3

Józsué parancsára a szövetség ládáját elhozták Silóból. Igen ünnepélyes alkalom volt, és Józsué Isten jelenlétének jelképével akarta mélyíteni a népre tett hatást. Miután bemutatta Istennek Izrael iránti jóságát, felszólította őket Jahve nevében: Tegyenek vallást, kit akarnak szolgálni: Bizonyos mértékben még mindig gyakorolták titokban a bálványimádást, és Józsué most döntésre hívta a népet, hogy vessék ki Izraelből ezt a bűnt. „Hogyha pedig rossznak látjátok azt, hogy szolgáljatok az Úrnak:" — mondotta — „válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok!" (Józs 24:15). Isten szolgálatára kívánta vezetni őket, de nem kényszerrel, hanem szabad akaratból. A vallás igaz alapja az Isten iránti szeretet. A jutalom reményében vagy a büntetés félelmében való szolgálat értéktelen Isten előtt. A nyílt hitehagyás nem sértőbb Isten előtt, mint a képmutatás és a csupán formai imádat. PP 487.1

Milyen hasonlóságok vannak az izraeliták Kánaán meghódítása között Józsué vezetése alatt, és a mai keresztények győztes lelki életének módja között? (Olvassuk el Józs 23:10, Kol 2:15, 2Kor 10:3–5 és Ef 6:11–18.)

Aki elhatározza, hogy belép ebbe a lelki országba, tapasztalni fogja, hogy felvonul ellene bűnös természete, minden erejével és szenvedélyével, felerősítve a sötétség birodalmának minden hatalmasságával. A haszonlesés és büszkeség minden ellen lázongani fog, ami őket bűnös színben tünteti fel. Rossz szokásainkat és helytelen kívánságainkat — amelyek lényünket uralják — nem tudjuk önerőnkből legyőzni; csak Urunkkal tudunk felülkerekedni hatalmas ellenségünkön, aki bennünket rabszolgaságban tart. Egyedül Isten segítségével győzhetünk. Jézus akarja, hogy uralkodjunk önmagunk, akaratunk és szokásaink felett, de beleegyezésünk és együttmunkálkodásunk nélkül nem segíthet rajtunk. Isten Lelke az embernek kölcsönzött képességek és erők által működik. Meg kell nyitnunk a szívünket Isten Lelke átformáló erejének; akaraterőnknek együtt kell működni Isten erejével. HB 145.3

Komoly ima és állandó megalázkodás nélkül nem vívhatjuk ki a diadalt. Akaratunkat ne kívülről kényszerítsék a mennyei erőkkel való együttműködésre, mindennek önként kell történnie. Ha lehetséges volna, hogy a Lélek befolyását százszoros mértékben reátok kényszerítsék, az sem keresztténnyé, sem a Menny alattvalóivá nem tenne benneteket. A gonosz vára ezzel nem győzhető le. Akaratunkat összhangba kell hoznunk Isten akaratával. Saját erőtökből képtelenek vagytok szándékaitokat, hajlamaitokat és kívánságaitokat Isten akaratának alárendelni, azonban ha készek vagytok engedelmeskedni, Isten segítségetekre jön: „Lerontván okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett, és foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak” (2Kor 10:5). Akkor hozzáláttok, hogy „félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti üdvösségteket. Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből” (Fil 2:12, 13). HB 146.1

Kedd December 16

Világos határok

Mit gondolsz, miért foglalt Joshua olyan határozott álláspontot Izrael a környező nemzetekkel való kapcsolatait illetően (Józs 23:6–8, 12, 13)?

Isten az életadó. Törvényei kezdettől fogva az életért adattak. De a bűn megtörte Isten rendjét és viszályt idézett elő. Ameddig bűn van, addig elkerülhetetlen a szenvedés és a halál.

Mivel a Megváltó hordozta értünk a bűn átkát, csakis általa remélhetjük annak szörnyű következményeitől való megmenekülésünket. PP 486.2

A felszólításnak engedelmeskedve Józsué halála előtt ismét összegyűltek a törzsek fejedelmei és képviselői Sikemben. Az egész országban egyetlen helynek sem volt annyi szent emléke, mint ennek, amely gondolataikat Istennek Ábrahámmal és Jákóbbal kötött szövetségére irányította, és saját ünnepélyes fogadalmukra is emlékeztette, melyet a Kánaánba való belépéskor tettek. Itt van Ebál és Garizim hegye, ama fogadalomnak néma tanúja, amelynek megújítása céljából gyűltek meghalni készülő vezérük köré. A környéken minden arról tanúskodott, amit Isten értük tett: miként adott nekik földet, amelyet nem ők műveltek; városokat, amelyeket nem ők építettek; szőlőket és olajfákat, amelyeket nem ők plántáltak. Azért, hogy mindenkinek fogalma legyen Isten szeretetéről és kegyelméről, hogy „[...] tökéletességgel és hűséggel szolgálják őt” (Józs 24:14), Józsué még egyszer áttekintette Izrael történetét, elbeszélte Isten csodálatos munkáját. PP 486.3

Az idős vezető kérte a népet, hogy nagyon komolyan gondolja meg, amit eléje tárt és döntsön, valóban úgy akar-e élni, mint a körülötte lakó, romlásba jutott bálványimádó nemzetek? Ha terhére lenne Jahve tisztelete, aki a hatalom és az áldás forrása, úgy válasszon ezen a napon: kinek akar szolgálni — „akinek a ti atyáitok szolgáltak”, aki Ábrahámot kihívta, vagy „az emoreusok isteneit, akiknek földjén lakoztok”. Eme utolsó szavak éles szemrehányást tettek Izraelnek. Az emoreusok istenei nem tudták megvédeni tisztelőiket. Utálatos és megalázó bűne miatt lett e gonosz nemzet elpusztítva, és az egykor birtokolt „jó föld” Isten népének adatott örökségül. Milyen balgaság Izráelnek azokat az isteneket választani, melyeknek tisztelete miatt az emoreusok kiirtattak! „[...] én azonban és az én házam” mondta Józsué — „az Úrnak szolgálunk” (Józs 24:15). A vezető szívét ihlető szent buzgalomban a nép is részesült. Felhívása habozás nélküli választ várt. „Távol legyen tőlünk, hogy elhagyjuk az Urat, szolgálván idegen isteneknek”. (Józs 24:16). PP 487.2

Szerda december 17

Az Úr haragja

Hogyan kell értelmezni Isten haragjának és megtorló igazságosságának leírását Józsué könyvében (Józs 23:15, 16) és a Szentírás más részeiben? (Lásd még 4Móz 11:33; 2 Krón 36:16; Jel 14:10, 19; Jel 15:1.)

Izrael népe választott. Jézusra mutattak és ezt mondották: „Vidd el ezt, és bocsásd el nekünk Barabbást” (Lk 23:18). Barabbás, a rabló és a gyilkos, a Sátán képviselője volt, Krisztus pedig Istené. Krisztust elvetették, helyette Barabbást választották. Nekik Barabbás kellett. Ezzel a választással azt fogadták el, aki kezdettől fogva hazug és gyilkos volt. Sátán volt a vezérük. Mint nemzet, Sátán parancsa szerint jártak el. Sátán munkáit végezték. Sátán uralmát kellett elviselniük. Annak a népnek, amely Krisztus helyett Barabbást választotta, éreznie kellett Barabbás kegyetlenségét az idők végezetéig. JE 647.1

A zsidók, amikor rátekintettek Isten meggyötört Bárányára, így kiáltoztak: „Az ő vére mirajtunk és a mi magzatainkon” (Mt 27:25). Ez a szörnyű kiáltozás felszállt Isten királyi székéhez. Azt az ítéletet, amit ezzel kimondtak magukra, feljegyezték a mennyben. Ezt a kijelentésüket Isten meghallgatta. Isten Fiának a vére állandó átokként ott volt gyermekeiken és gyermekeik gyermekein. JE 647.2

Rettenetes módon valósult ez meg Jeruzsálem pusztulásakor. Borzalmas módon látszott ez meg a zsidó nép helyzetében több mint ezernyolcszáz évig: — a Szőlőtőről levágott vesszőt, a halott, a gyümölcstelen vesszőt, összegyűjtötték, és megégették. Országról országra, évszázadról évszázadra a Szőlőtőről levágott száraz vesszőként sodródtak az egész világon át: halottak maradtak vétkeikben és bűneikben. JE 647.3

Rettenetes módon teljesedik majd be ez a kérésük az ítélet nagy napján. Azon a napon, mikor Krisztus ismét eljön a földre, az emberi nemzetség többé nem a csőcseléktől körülvett fogolyként látja meg, hanem a menny királyaként ismeri meg Őt. Krisztus a saját dicsőségében, Atyja dicsőségében és a szent angyalok dicsőségében jön el. Tízezerszer tízezer és ezerszer ezer angyalból álló mennyei sereg kíséretében mindent felülmúló dicsőséggel jelenik meg. Azután majd dicsősége trónjára ül, s minden népet és nemzetet színe elé gyűjtenek. Akkor majd meglátja Őt minden szem; azoknak a szeme is, „akik őt általszegezték” (Jel 1:7). A töviskorona helyett a dicsőség koronáját hordja majd fején. JE 647.4

A fakó, gúnyból rátett bíborpalást helyett királyi palást lesz a vállán és a legtisztább fehér ruha lesz az öltözéke, úgy, hogy „a ruhája fényes, olyan fehér, mint a hó, mihez hasonlót a ruhafestő e földön nem fehéríthet” (Mk 9:3). „És az ő ruháján és tomporán oda írva az ő neve:

királyoknak Királya és uraknak Ura” (Jel 19:16). Azok is ott lesznek majd, akik kigúnyolták, megverték és lelki testi gyötrelmet okoztak Neki. A papok és a főemberek ismét meglátják majd azokat a jeleneteket, amelyek Kajafás bírósági tárgyalótermében és Pilátus palotájának az udvarán játszódtak le. Minden körülmény megjelenik majd előttük, mégpedig úgy, mintha lángbetűkkel írták volna meg azokat. Azután majd azok is, akik azt kérték, hogy: „Az ő vére mirajtunk és a mi magzatainkon” (Mt 27:25), megkapják a választ kérésükre. Azután az egész világ megtudja és megérti majd, hogy ki ellen hadakoztak ők: gyarló, halandó lények. Szörnyű kínszenvedések és borzalmak közepette így kiáltanak majd a hegyekhez és a sziklákhoz: „Essetek mireánk és rejtsetek el minket annak színe elől, aki a királyi székben ül és a Bárány haragjától; mert eljött az ő haragjának ama nagy napja; és ki állhat meg?” (Jel 6:16-17). JE 647.5

Csütörtök december 18

Ragaszkodás Istenhez

Józsué felszólítja Izráelt, hogy szeressék az Úr, a Istenüket (Józs. 23:11; vö. 5Móz. 6:5). A szeretetet nem lehet kényszeríteni, mert akkor már nem az lesz, ami valójában . De milyen értelemben lehet a szeretetet parancsolni?

„Isten senkinek sem kényszeríti az akaratát vagy ítéletét. Nem örül a rabszolgaszerű engedelmességnek. Azt kívánja, hogy az ő keze által teremtett lények szeressék őt, mert ő méltó a szeretetre. Azt akarja, hogy engedelmeskedjenek neki, mert intelligensen értékelik bölcsességét, igazságosságát és jóságát. És mindazok, akiknek helyes elképzelésük van ezekről a tulajdonságokról, szeretni fogják őt, mert vonzódnak hozzá, csodálva tulajdonságait. GC88 541.3

„A jóság, az irgalom és a szeretet elvei, amelyeket Megváltónk tanított és példázott, Isten akaratának és jellemének tükröződései. Krisztus kijelentette, hogy csak azt tanította, amit Atyjától kapott. Az isteni kormányzás elvei tökéletes összhangban vannak a Megváltó parancsával: „Szeressétek ellenségeiteket!” Isten igazságot gyakorol a gonoszok felett, az univerzum javáért, sőt azok javáért is, akiket ítéletei sújtanak. Ha tehetné, boldoggá tenné őket, ha ez összhangban állna kormányzásának törvényeivel és jellemének igazságosságával. Szeretetének jeleivel veszi körül őket, megismerteti velük törvényét, és irgalmának ajánlataival követi őket; de ők megvetik szeretetét, semmissé teszik törvényét, és elutasítják irgalmát. Miközben folyamatosan fogadják ajándékait, meggyalázzák az Ajándékozót; gyűlölik Istent, mert tudják, hogy ő utálja bűneiket. Az Úr sokáig tűri gonoszságukat, de végül eljön a döntő óra, amikor sorsuk eldől. Akkor láncolja-e magához ezeket a lázadókat? Kényszeríti-e őket, hogy az ő akaratát tegyék? GC88 542.1

„Azok, akik Sátánt választották vezetőjüknek, és akiket az ő hatalma irányít, nem állnak készen arra, hogy Isten jelenlétébe lépjenek. A büszkeség, a csalás, a züllés és a kegyetlenség már szilárdan beépült a jellemükbe. Bejuthatnak-e a mennybe, hogy örökké együtt éljenek azokkal, akiket a földön megvetettek és gyűlöltek? Az igazság soha nem lesz elfogadható egy hazug számára; a szelídség nem elégíti ki az önbecsülést és a büszkeséget; a tisztaság nem elfogadható a romlott számára; az önzetlen szeretet nem tűnik vonzónak az önző számára. Milyen örömforrást kínálhat a menny azoknak, akik teljesen el vannak foglalva földi és önző érdekeikkel? GC88 542.2

„Lehet-e azoknak, akiknek élete Isten elleni lázadásban telt el, hirtelen a mennybe kerülniük, és tanúi lenniük annak a magas, szent tökéletességnek, amely ott örökké létezik – minden lélek szeretettel teli; minden arc ragyog az örömtől; elragadó zene dallamos hangokkal emelkedik Isten és a Bárány dicsőségére; és szüntelen fényáradat ömlik a megváltottakra az Ő arcáról, aki a trónon ül – vajon azok, akiknek a szíve tele van Isten, az igazság és a szentség iránti gyűlölettel, be tudnának-e illeszkedni a mennyei tömegbe, és csatlakozni tudnának-e dicsőítő énekeikhez? El tudnák-e viselni Isten és a Bárány dicsőségét? – Nem, nem; évekig tartó próbaidő adatott nekik, hogy a mennyországra alkalmas jellemüket kialakítsák; de soha nem tanították meg elméjüket a tisztaság szeretetére; soha nem tanulták meg a mennyország nyelvét, és most már túl késő. Az Isten elleni lázadás életmódja alkalmatlanná tette őket a mennyországra. A tisztasága, szentsége és békéje kínszenvedés lenne számukra; Isten dicsősége emésztő tűz lenne. Vágyakoznának arra, hogy elmeneküljenek abból a szent helyről. Örülnének a pusztulásnak, hogy elrejtőzzenek annak elől, aki meghalt, hogy megváltassa őket. A gonoszok sorsát saját döntésük határozza meg. A mennyországból való kizárásuk önkéntes döntésük eredménye, és Isten részéről igazságos és irgalmas. GC88 542.3

Péntek december 19

További tanulmányozásra

„Krisztus feláldozta megtört testét, hogy visszavásárolja Isten örökségét, és újabb esélyt adjon az embernek. „Ezért is képes véglegesen megmenteni azokat, akik általa jönnek Istenhez, mivel ő mindig él, hogy közbenjárjon értük.” Zsidók 7:25. Tiszta életével, engedelmességével, a Golgotán való halálával Krisztus közbenjárt az elveszett emberiségért. És most, nem csupán könyörgőként közbenjár értünk a mi üdvösségünk kapitánya, hanem győztesként, aki igényt tart győzelmére. Áldozata teljes, és közbenjárónkként végzi önmagának kijelölt munkáját, Isten előtt tartva a füstölőt, amelyben saját makulátlan érdemei és népe imái, vallomásai és hálaadása találhatók. Igazságának illatával átitatva ezek édes illatként szállnak fel Istenhez. Az áldozat teljes mértékben elfogadható, és a bocsánat minden vétket fedez. COL 156.2

„Krisztus megfogadta, hogy helyettesünk és kezesünk lesz, és senkit sem hanyagol el. Aki nem tudta nézni, hogy az emberek örök pusztulásnak legyenek kitéve anélkül, hogy lelkét haláláig kiöntötte volna értük, irgalommal és együttérzéssel tekint minden olyan lélekre, aki rájön, hogy nem tudja megmenteni önmagát. COL 157.1

„Nem fog ránézni egyetlen remegő könyörgőre sem anélkül, hogy felemelné őt. Aki saját engesztelésével végtelen erkölcsi erőt biztosított az embernek, nem fogja elmulasztani ezt az erőt a mi javunkra felhasználni. Bűneinket és fájdalmainkat az Ő lábai elé vihetjük, mert Ő szeret minket. Minden pillantása és szava bizalmat ébreszt bennünk. Karakterünket az Ő saját akaratának megfelelően fogja formálni és alakítani. COL 157.2

„Az egész sátáni erőben nincs olyan hatalom, amely legyőzhetne egy olyan lelket, aki egyszerű bizalommal vetette magát Krisztusra. „Erőt ad a fáradtaknak, és azoknak, akiknek nincs erejük, megnöveli az erősségüket.” Ézsaiás 40:29. COL 157.3

„Ha megvalljuk bűneinket, Ő hűséges és igazságos, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden gonoszságtól.” Az Úr azt mondja: „Csak ismerd be vétkedet, hogy vétkeztél az Úr, a te Istened ellen.” „Akkor tiszta vizet hintelek rátok, és tiszták lesztek; minden szennyetektől és minden bálványaitoktól megtisztítalak titeket.” 1 János 1:9; Jeremiás 3:13; Ezékiel 36:25.” COL 158.1

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

WhatsApp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org